

Mirosław Szukała, Jacek Ziętek

Dobryczyce, st. 19, gm. loco, woj.
piotrkowskie, AZP 79-51/33

Informator Archeologiczny : badania 31, 178-179

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

roznika grodu. Wytyczono wykop przecinający wschodni wał grodu. Eksplorowano część wschodnią, zewnętrzną. Zadokumentowano 16 warstw w obrębie wału oraz elementy konstrukcji, takie jak: skrzynie drewniane, palisada, rowek przypalisadowy.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Tarnowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”.

Badania nie będą kontynuowane.

DESZKOWICE, st. 1, gm. Sułów, woj. zamojskie, AZP 88-86/1

- osada kultury malickiej, kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej i kultury amfor kulistych (neolit)
- osada kultury mierzanowickiej (wczesna epoka brązu)
- osada kultury trzcinieckiej (wczesna epoka brązu)
- ślady osadnictwa kultury łużyckiej/pomorskiej i kręgu jastorfskiego z wczesnej epoki żelaza
- cmentarzysko szkieletowe z okresu wczesnego średniowiecza (najpewniej końcowe fazy)
- ślady osadnictwa późnośredniowiecznego

Ratownicze, przedinwestycyjne badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Edmunda Mitrusa (Pracownia Badań i Nadzorów Archeologicznych, ul. Grodzka 7, Lublin) z udziałem mgr. Grzegorza Mączki. Finansowane przez Wojewódzki Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Zamościu. Pierwszy sezon badań.

Stanowisko odkryte w trakcie badań powierzchniowych położone jest na kulminacji na prawym, wschodnim brzegu doliny Wieprza. Badania w 1997 r. podjęto w związku z budową zbiornika wodnego na rzece Wieprz, w miejscowości Nielisz. Wykonano 50 odwiertów w osiach wschód-zachód i północ-południe, a następnie założono 8 wykopów.

Odsłonięto 4 obiekty i 9 pochówków szkieletowych. Jeden z obiektów można przyporządkować kulturze trzcinieckiej. Ponadto w obiektach, wtórnie w grobach oraz w warstwie kulturowej wystąpiła ceramika następujących kultur: malickiej, wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej, amfor kulistych, mierzanowickiej, łużyckiej, pomorskiej oraz kręgu jastorfskiego. Kości w grobach w znacznym stopniu uległy rozkładowi — żaden ze szkieletów nie był kompletny, a w dwóch grobach nie zachowały się one wcale. Groby miały orientację wschód-zachód, z głową na zachód. Nie znaleziono w nich wyposażenia. Na podstawie cech cmentarzyska oraz interpretacji danych historycznych możemy przypuszczać, iż pochodzi ono ze średniowiecza, najpewniej z końcowej fazy jego wczesnego okresu. Ślad osadnictwa późnośredniowiecznego to dwa fragmenty brzuśców naczyń.

Dokumentacja przechowywana jest w PSOZ w Zamościu, materiały w Muzeum Okręgowym w Zamościu.

DOBRYSZYCE, st. 19, gm. loco, woj. piotrkowskie, AZP 79-51/33

- ślady osadnictwa z epoki kamienia (neolit ?)
- osada(?) kultury pomorskiej (wczesna epoka żelaza)
- osada z wczesnego średniowiecza (XIII ? w.)
- ślady osadnictwa z okresu nowożytnego (XVIII-XIX w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe w ramach nadzoru archeologicznego na budowie rurociągu z rzeki Warty do elektrowni Bełchatów, przeprowadzone przez mgr. mgr. Mirosława Szukałę i Jacka Ziętkę. Finansowane przez Przedsiębiorstwo Elektrownia Bełchatów. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 500 m².

Odkryto 13 obiektów osadniczych o chronologii pradziejowej i średniowiecznej (datowanie na podstawie ceramiki). Funkcję obiektów można określić jedynie jako jamy gospodarcze o nieokreślonym przeznaczeniu. Znaleziono materiały ruchome to: ceramika, pojedyncze materiały krzemienne, polepa, nieliczne kości zwierzęce, pojedyncze skorodowane przedmioty żelazne lub małe konkretne rudy żelaza, fragment łańcuszka z brązu (ze średniowiecza ?).

Materiały przechowywane są w Muzeum w Radomsku.
Nie przewiduje się kontynuacji badań.

Dobryszyce, st. 20, gm. loco, woj. piotrkowskie - patrz: wczesna epoka żelaza

DOLKI, st. 8, gm. Michałowo, woj. białostockie, AZP 40-90/1

- osada wczesnośredniowieczna (XI w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w lipcu przez mgr. Dariusza Krasnodębskiego (Instytut Archeologii i Etnologii Polskiej Akademii Nauk). Finansowane przez EuRoPol Gaz SA. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 1794 m².

Przebadano około 40 różnego rodzaju obiektów archeologicznych (paleniska, jamy i doły postu-powe). Pośród nich wyróżnić można dwie podstawowe grupy:

Grupę I stanowiły obiekty o charakterze mieszkalnym, zlokalizowane w zachodniej części stanowiska, wkopane w gliniaste podłoże. Wystąpiły tutaj 2 duże jamy oraz związana z nimi grupa mniejszych dołów jam. Jedna z nich miała wymiary około 4 x 4 m, jej centralna, najgłębsza część zbliżona była w planie do prostokąta z lekko zaokrąglonymi rogami. Od strony północnej przylegało do niej zagłębienie o kształcie wydłużonym, nieckowatym. Ścianki głównej części obiektu były strome, zaś dno płaskie. Z okresem użytkowania tego obiektu związana jest niewielka warstewka piasku i gliny z niewielkimi węgielkami drzewnymi.

Grupę II stanowiły nieregularne wkopy otaczające plac naturalnej, białej gliny. Ich kształt oraz fakt, iż otaczały one glinę różniącą się od występującego na reszcie stanowiska piaszczystego calca sugerują, że mogły to być miejsca pozyskiwania surowca na potrzeby lokalnego warsztatu garncarskiego.

Łącznie znaleziono ponad 600 fragmentów ceramiki wczesnośredniowiecznej. Cały materiał za-bytkowy pozyskany w humusie lub w obiektach datować można na wczesne średniowiecze (XI w.), za wyjątkiem kilku fragmentów odpadów krzemienych oraz fragmentu siekierki krzemiennej, wiążących się z wczesną epoką brązu lub neolitem. Przeważają naczynia wykonane na kole garncarskim (znaleziono także kilka fragmentów ręcznie lepionych), zdobione w górnej części brzuśca linią falistą i żłobkami. Z ciekawszych znalezisk warto wymienić żelazny nożyk, fragment przęślika oraz kamien-ną osełkę.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN.
Wyniki badań zostaną opublikowane w wydawnictwie „Badania na gazociągu”.
Badania będą kontynuowane.

Dudka, st.1, gm. Wydminy, woj. suwalskie - patrz: neolit

DZIEKANOWICE, st. 22, gm. Lubowo, woj. poznańskie, AZP 50-32/104

- wczesnośredniowieczne cmentarzysko szkieletowe (2 poł. XI - koniec XII w.)
- osada wczesnośredniowieczna

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 1 czerwca do 30 października przez mgr. mgr. Annę i Jacka Wrzesińskich (Muzeum Pierwszych Piastów na Lednicy). Finansowane przez Komitet Badań Naukowych i Muzeum Pierwszych Piastów na Lednicy. Siódmy sezon badań. Przebadano powierzchnię 900 m².

Odślonięto 91 grobów szkieletowych i 17 obiektów osady. Analiza antropologiczna pozwoliła na wyróżnienie 95 osobników: 38 szkieletów należało do mężczyzn (1 w wieku Juvenis, 17 w wieku Adultus, 18 w wieku Maturus i 2 w wieku Dorosły), 25 do kobiet (8 w wieku Juvenis, 14 w wieku Adultus, 3 w wieku Maturus), 22 do dzieci (w tym 13 w wieku Infans I i 9 w wieku Infans II), 9 do osobników młodocianych, 1 do osobnika dorosłego o nieokreślonej płci. 88 ułożonych było na osi wchód-zachód, 3 na osi północ-południe, natomiast dla 4 orientacji nie ustalono. Pochówków o orientacji wschodniej było 45: 11 kobiet, 23 mężczyzn, 2 osobników w wieku Juvenis, 5 dzieci w wieku Infans I i 4 dzieci